

Σταύρος Μαυρουδέας

Τα τελευταία χρόνια έχουν πυκνώσει τα σύννεφα του πολέμου πάνω από την ευρύτερη περιοχή της χώρας μας. Εκτός από την μονίμως αιμάσουςα Μέση Ανατολή, την Βόρεια Αφρική, τα Βαλκάνια, τις συγκρούσεις στο μαλακό υπογάστριο της πρώην Σοβιετικής Ένωσης έρχεται να προστεθεί και η νέα όξυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και οι πιθανότητες θερμού επεισοδίου.

Ο καπιταλισμός δείχνει για άλλη μία φορά το αποτρόπαιο πρόσωπο του. Έχει δείξει αιώνες πλέον ότι, αντίθετα με τις ψευδαισθήσεις του κλασσικού φιλελευθερισμού αλλά και των σύγχρονων ιεροκηρύκων του, το κεφάλαιο τα πάει πολύ καλά με τον πόλεμο καθώς ο τελευταίος αποτελεί μία εξαιρετικά επικερδή επιχείρηση. Επιπλέον, το διεθνές σύστημα του καπιταλισμού, ο ιμπεριαλισμός, λειτουργεί επεκτείνοντας την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο στην εκμετάλλευση χωρών από άλλες χώρες. Και ο πόλεμος είναι άσφαλο εργαλείο για την τελευταία.

Αντίθετα με τους δεξιούς αλλά και τους κοσμοπολίτες ψευδοαριστερούς κήρυκες της παγκοσμιοποίησης, η τελευταία αντί για ένα πιο ενωμένο και ειρηνικό κόσμο έφερε έναν ακόμη μεγαλύτερο κατακερματισμό και οξύτερες συγκρούσεις. Άλλωστε τα μακροχρόνια προβλήματα της καπιταλιστικής κερδοφορίας και ιδιαίτερα η τελευταία μεγάλη παγκόσμια καπιταλιστική κρίση όξυναν τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και φέρνουν πιο κοντά τις πολεμικές περιπέτειες. Αποτέλεσμα αυτών των εντεινόμενων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών είναι η δημιουργία ή η αναζωπύρωση μίας σειράς εθνικών ζητημάτων. Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις καταπατούν εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα (η χώρα μας είναι μία χαρακτηριστική περίπτωση μειωμένης εθνικής κυριαρχίας) αλλά και αναζωπυρώνουν υπαρκτά είτε ανύπαρκτα εθνικά ζητήματα με σκοπό τον τεμαχισμό χωρών και την αναδιάταξη του γεωπολιτικού σκηνικού.

Οι λαοί δεν έχουν κανένα συμφέρον από τους ανταγωνισμούς και τις πολεμικές συγκρούσεις των αστικών τάξεων των χωρών τους. Άλλωστε είναι αυτοί που θα θυσιαστούν σαν φθινό κρέας για τα κανόνια, όταν τα παιδιά της αστικής τάξης θα κρύβονται σε πρόσφορους «παραδείσους», έτσι ώστε να διαμορφωθούν οι νέοι συσχετισμοί δύναμης και οι νέοι συμβιβασμοί μεταξύ των αστικών τάξεων.

Οι κομμουνιστές είναι σταθερά αντίθετοι στους πολέμους που γεννά ο καπιταλιστικός ιμπεριαλισμός. Παλεύουν για την ειρήνη και την φιλία των λαών ενάντια στις αστικές τάξεις τους. Η πάλη για την ειρήνη είναι αναπόσπαστο στοιχείο του αγώνα για τον σοσιαλισμό.

Στην δική μας γωνιά του κόσμου η χώρα και ο λαός μας έχουν πληρώσει πολλές φορές και πολύ ακριβά τις πολεμοκάπηλους τυχολογισμούς της ελληνικής αστικής τάξης. Οι «μεγάλες ιδέες» της τελευταίας είναι πληρωμένες ακριβά με το αίμα των παιδιών του λαού και έχουν οδηγήσει σε τεράστιες εθνικές καταστροφές. Ιδιαίτερα ο μακρόχρονος ανταγωνισμός ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό υπο-ιμπεριαλισμό για την ηγεμονία στην ευρύτερη περιφέρεια έχει αιματοκυλήσει επανειλημμένα την περιοχή.

Σήμερα, στον απόηχο της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών συγκρούσεων και της καπιταλιστικής κρίσης, ο ανταγωνισμός αυτός οξύνεται επικίνδυνα. Οι συγκρούσεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (της Ρωσίας συμπεριλαμβανόμενης) αυξάνουν στην περιοχή τόσο για γεωπολιτικές όσο και για οικονομικές σφαίρες επιρροής. Στο πλαίσιο αυτό η τουρκική αστική τάξη επιδεικνύει σήμερα αυξημένη επιθετικότητα

καθώς είναι πιο ισχυρή οικονομικά από τον καταβεβλημένο από την κρίση ελληνικό καπιταλισμό και ταυτόχρονα πιο αυτοτελής από τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Επιδιώκει να εκμεταλλευθεί την υπεροχή της αναδιατάσσοντας ακόμη και τα σύνορα.

Από την πλευρά της η ελληνική αστική τάξη αδυνατεί να την παρακολουθήσει, όχι γιατί δεν θα το ήθελε αλλά γιατί δεν μπορεί επί του παρόντος να το κάνει. Έτσι επιλέγει, ιδιαίτερα με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, να γίνει το πιο πιστό σκυλί του Δυτικού και κυρίως του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει ξεπεράσει σε εθελοδοουλεία ακόμη και την κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου και έχει δώσει τα πάντα στις ΗΠΑ και στους Ισραηλινούς συμμάχους τους κάνοντας την χώρα ένα ξέφραγο αμπέλι. Έχουν την ψευδαίσθηση ότι έτσι αποκτούν πλάτες στον ανταγωνισμό τους με την τουρκική αστική τάξη. Ξεχνούν ότι τα πιστά σκυλιά εύκολα γίνονται αναλώσιμα θύματα στους ανταγωνισμούς των μεγάλων. Ξεχνούν ακόμη και την όχι πολύ μακρινή εμπειρία της Μικρασιατικής καταστροφής.

Άλλωστε η σημερινή «ευρωπαϊκή Μεγάλη Ιδέα» της ελληνικής αστικής τάξης όχι μόνο έχει καταστρέψει την χώρα και τον λαό αλλά, έδωσε και περιθώρια στην ανάπτυξη της επιθετικότητας της αστικής τάξης και έκανε την χώρα παίγνιο στα χέρια των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Στα πλαίσια αυτά η ένταξη της πολυβασανισμένης Κύπρου στην ΕΕ αντί να διώξει έφερε πιο κοντά τον κίνδυνο του πολέμου κάνοντας την ένα νατοϊκό αεροπλανοφόρο αλλά και ένα πεδίο σκυλίσιας ανταγωνισμών για την οικονομική εκμετάλλευση ιδιαίτερα ενεργειακών αποθεμάτων.

Έτσι το σύνολο της αστικής τάξης στοιχίζεται πίσω από τις ΗΠΑ και την ΕΕ στο παιχνίδι αντιπαράθεσης και συμβιβασμού που παίζουν αυτές με την τουρκική αστική τάξη. Ιδιαίτερα οι ΗΠΑ στην αρχή προσπάθησαν να ενσωματώσουν στους σχεδιασμούς τους τα νέα ερντογανικά τζάκια της τουρκικής αστικής τάξης. Στη συνέχεια προσπάθησαν να ανατρέψουν τον Ερντογάν με το πρόσφατο αποτυχημένο πραξικόπημα όταν είδαν ότι ο τελευταίος αποκτά επικίνδυνη αυτονομία. Τώρα, τόσο οι ΗΠΑ όσο και η ΕΕ, παίζουν ένα παιχνίδι γάτας και ποντικιού με την Τουρκική αστική τάξη προβάλλοντας ταυτόχρονα συμφωνίες και απειλές με σκοπό να επαναδεσμεύσουν την τουρκική αστική τάξη στο άρμα τους. Στο παιχνίδι αυτό σέρνεται από πίσω δουλικά και άκριτα η ελληνική αστική τάξη και ιδιαίτερα η βαθύτατα αμερικανόδουλη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Η τελευταία αρχικά «έγλειψε» βλακωδώς τον Ερντογάν με την εντελώς άστοχη επίσκεψη του στην Αθήνα και συνέχισε την ήδη ενισχυμένη από την προηγούμενη κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ συνεργασία στην καταστολή τουρκικών αριστερών οργανώσεων. Όταν βρέθηκε στο στόχαστρο των διεκδικήσεων της τουρκικής αστικής τάξης πέρασε σπασμωδικά, και κατά αμερικανική εντολή, στην αντίπερα όχθη των εθνικιστικών παροξυσμών και των ανόητων λεονταρισμών. Ελπίζει ότι έτσι θα προστατευθεί και ενδεχομένως θα λάβει κάποιο «κοκαλάκι» από τους μεγάλους ιμπεριαλιστές πάτρωνες. Ξεχνά ότι έτσι ξεκίνησε η τραγωδία της Κύπρου με την αμερικανοκίνητη χούντα Ιωαννίδη και το αιματοβαμμένο πραξικόπημα της στην Κύπρο.

Οι κομμουνιστές είναι σταθερά αντίθετοι σε όλους αυτούς τους τυχοδιωκτισμούς. Η φιλία του ελληνικού και του τουρκικού λαού και η συνεργασία των επαναστατικών και κομμουνιστικών ρευμάτων τους ενάντια στις αστικές τάξεις τους είναι βασική συντεταγμένη της δράσης τους. Η απεμπλοκή της Ελλάδας από διακρατικούς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, όπως το ΝΑΤΟ, το διώξιμο των στρατιωτικών βάσεων και η μη-συμμετοχή σε πολεμοκάπηλες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε άλλες χώρες είναι βασικοί άμεσοι στόχοι τους. Αντίθετα με ό,τι μηρυκάζει η ελληνική αστική τάξη, καμία προστασία της εθνικής κυριαρχίας δεν δίνουν όλοι αυτοί οι ιμπεριαλιστές μαστροποί. Δεν έδωσε στο παρελθόν και δεν πρόκειται να δώσει και τώρα. Γι' αυτό οι κομμουνιστές οφείλουν να είναι σταθερά αντίθετοι σε κάθε πολεμικό τυχοδιωκτισμό της ελληνικής αστικής τάξης και να πείσουν την ελληνική εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα για το ότι πρέπει να αντιταχθεί και να αποτρέψει κάθε τέτοιο εγχείρημα.

Ταυτόχρονα όμως οι κομμουνιστές δεν χαρίζουν το ζήτημα της πατρίδας στην αστική τάξη. Οι εργαζόμενοι έχουν τόπο, το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα. Οι εργαζόμενοι αγαπούν την πατρίδα τους

ακριβώς γιατί σέβονται όλες τις πατρίδες. Η αστική τάξη και τα εθνικιστικά τσιράκια της δεν έχουν κανένα πατριωτισμό και το έχουν αποδείξει πολλές φορές στο παρελθόν όταν έγιναν τα πιστά τσιράκια ξένων κατακτητών αιματοκυλώντας με τα τάγματα αλητείας τους την χώρα και τον λαό για να μπορέσουν να διατηρήσουν, πάντα υπό ξένη επικυριαρχία, την εξουσία τους επάνω στην χώρα. Ο εργατικός και λαϊκός πατριωτισμός είναι ο μόνος που υπεράσπισε την χώρα όχι για να κατακτήσει άλλες χώρες και λαούς αλλά για να εξασφαλίσει το αναφαίρετο δικαίωμα όλων των λαών να ζουν ειρηνικά, ελεύθεροι και ανεξάρτητοι στον τόπο τους. Σ' αυτή την υπεράσπιση της πατρίδας των εργαζομένων οι έλληνες κομμουνιστές έχουν δώσει ανυπολόγιστες και ανιδιοτελείς θυσίες που έχουν μείνει βαθιά χαραγμένες στη λαϊκή μνήμη.

Απέναντι σε κάθε επιβουλή της εδαφικής ακεραιότητας μέσα στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών είναι προφανές ότι η θέση των κομμουνιστών είναι στην πρώτη γραμμή στην πάλη για την αποτροπή της. Αυτό σημαίνει πάλη για την ειρήνη και την φιλία των λαών, πάλη για την αποτροπή των πολεμοκάπηλων τυχοδιωκτισμών των αστικών τάξεων και για την ανατροπή των τελευταίων, πάλη για την εθνική ανεξαρτησία από ιμπεριαλιστικές κηδεμονίες, πάλη για το απαραβίαστο των συνόρων και την αποτροπή εισβολών και κατακτήσεων. Βασικός οδηγός στην πάλη αυτή πρέπει να είναι η αυτονομία της κομμουνιστικής πολιτικής από αστικούς σχεδιασμούς και ψεύτικα και εχθρικά διλήμματα. Στην υπεράσπιση της πατρίδας οι κομμουνιστές και οι εργαζόμενοι δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούν ότι *«εκείνος που για τον εχθρό μιλάει είναι ο ίδιος τους ο εχθρός»*.

Ιδιαίτερα στην περίπτωση της χώρας μας οι Έλληνες κομμουνιστές μαζί με την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας θα πρέπει να δείξουν ότι είναι τα βρώμικα παιχνίδια της ελληνικής αστικής τάξης που την θέτουν σε κίνδυνο (αφού άλλωστε έχουν ήδη εκποιήσει την εθνική ανεξαρτησία στην τρόικα). Ο μόνος τρόπος για να ζήσει ο λαός μας ελεύθερος, κυρίαρχος και με αξιοπρέπεια σ' αυτή την γωνιά του κόσμου είναι εν τέλει να ξεφορτωθεί την ελληνική ολιγαρχία που πάντα αντιμετώπιζε τον λαό και την χώρα σαν ένα αναλώσιμο στην κυνήγι της συσσώρευσης πλούτου στα δικά της χέρια.

Απρίλιος 2018

Πηγή: stavros mavroudeas.wordpress.com